

Sportpaleis hoog geprezen

Inleiding

Mogen wij zo vrij zijn even terug in het verleden onder te duiken, alvorens de 32ste editie van de **"Night of the Proms"** aan te snijden ? Met deze hoofding gaan we ver terug in de tijd, want het is een passage uit het gedicht " 't Lied van het Sportpaleis ", dat in de intussen verdwenen krant "de Volksgazet" werd gepubliceerd in september 1933. Ineens meegeven dat "het Sportpaleis" op zondag 1 oktober 1933 officieel werd ingehuldigd. In 2008 werd de 75-jarige verjaardag op luisterrijke wijze gevierd, voorafgegaan door een persconferentie op het einde van de maand mei. We zijn intussen acht jaar verder en er is al heel wat water door het naburige "het Schijn" gevloeid. Vooral dan op het gebied van de erkenning van de perskaarten van de "Vlaamse Journalisten Vereniging", die de nieuwe generatie op het gebied van de pers-, communicatie- en organisatie niet honoreert. Meer bepaald het bureau dat in Berlare gevestigd is. Voor méér dan acht jaar was dat wel anders met Pre-Text PR & Events.

De uitnodigingen voor de persconferenties volgden elkaar toen in een snel tempo op, de honoraties voor de ene of andere pers-accreditatie voor een evenement eveneens. Zo maakten we de verschillende fases van de verbouwing van "het Sportpaleis" van nabij mee ... en konden we ons ook verheugen op het bijwonen van de **"Night of The Proms"**. Het is de verdienste van Fred Int Panis, die we er dankbaar voor zijn en die ook de basis heeft gelegd voor de huidige contacten met de "Sportpaleis Groep" ... die we hierbij ook hartelijk danken voor alle pers-mededelingen die we toegezonden kregen en die allemaal gepubliceerd worden op de website van "Radio Tequila" uit Deinze ; een lokale radio die men in Berlare blijkbaar niet erkent. In tegenstelling dus tot Pre-Text PR & Events en het Pers-agentschap van de Sportpaleis Group.

In het Antwerpse Sportpaleis, dat na de verbouwingen een toch wel uitzonderlijke evenementen tempel is geworden, hebben wij de voorbije acht jaar toch wel van uitzonderlijke optredens kunnen genieten, ook al omdat Fred Int Panis, naast zijn banden met "het Sportpaleis" zelf, ook met verschillende andere organisatoren van evenementen de nodige contacten onderhield en dus ook instond voor de toekenning van de pers-accreditaties. Op die wijze hebben we ook kennis gemaakt met de **"Night of the Proms"**, waarmee hij sinds de oprichting van zijn P.R. en organisatie bureau, in 1990, gedurende een kwart eeuw zou samenwerken. Om een lang verhaal kort te maken ... in 2008 maakten we dus kennis met de "N.O.T.P.", via de voorafgaandelijke persconferentie en de première ervan enige tijd later in dat jaar. We mochten in de loop van de jaren, daarna, toch wel stellen ... **"Sportpaleis hoog geprezen"**.

De 32ste Night of the Proms

Het wordt tijd dat we daar eens aandacht aan gaan besteden. De organisatoren, P.S.E. Belgium n.v., hebben sinds vorig jaar de contacten met de pers in eigen beheer genomen, waarbij er mag en kan gesteld worden dat er het een en ander veranderd is. Ook op het gebied van het evenement zelf, **"the Night of The Proms"**, is er sinds 2015 verandering in gekomen. Sinds dit jaar zelfs een zeer grondige, wat de première betreft. Die "premières" waren weergaloos en werden een "begrip", vanaf de ontvangst voor het 'concert' ... tot erna met de "after party". De uitstekende persvoorstelling van maandag 26 september 2016 in de "Backstage Lounge" van het Sportpaleis liet het beste verhoppen voor wat iets meer dan een maand later ging volgen. Spijtig genoeg werd deze maal, en wellicht voor het eerst, "de pers" op hun honger gelaten ... want geen weergalozе ontvangst meer in het Hospitality Center met alles er op en eraan, noch een after party ; slechts twee drankvouchers, voor een van de drankstandjes.

Een nieuw concept blijkbaar, waarbij we de gedachten-gang toch wel ergens kunnen volgen. Desalniettemin mogen we ons toch ergens de vraag stellen of daarbij "de goeden" niet moeten boeten voor "de slechten". Inderdaad, en we gaan daarbij geen blad voor de mond nemen ... er zaten toch ook wel veel "profiteurs" bij. Wij mogen dat, persoonlijk, wel stellen want van alles waarvoor we 'gehonoreerd' werden ... van persconferenties tot accreditaties ... werden recensies gemaakt ! Kunnen we een alternatief naar voren brengen ? In alle geval zou het "draaiboek" voor volgend jaar herzien kunnen worden met, op de ene of andere manier/en plaats, terug een ontvangst voor "de pers" te voorzien, dit naar gelang het budget en de mogelijkheden ... die er in het **"Hoog geprezen Sportpaleis"** toch wel zullen zijn ?

Meer lichtjes dan Cava

Het heeft ook al wel eens anders geweest. Voor een paar jaar werd een wel heel grote stap gezet met de "apps", of hoe men ze mag noemen. We zijn niet zo begaafd wat de informatica betreft. In alle geval werd

het experiment, met de gsm's, niet herhaald en keerde men terug tot de gekende "lichtjes" ... blauw, groen en blauw ... maar feitelijk eerst nog in geringe mate. Er diende soms gezocht, zelfs gebedeld, te worden om een tweede 'lichtje' te bekomen. In de "**n.o.t.p. 2016**" echter geen gebrek aan 'lichtjes', men kon ze overal verkrijgen, men wandelde er zelfs zo mee rond in de wandelgangen. Vanwaar de stelling ... "meer lichtjes dan Cava". Boutade natuurlijk, maar toch twee 'drankvouchers' voor één Cava ! Dat was uiteraard allemaal binnen te doen, maar wat gezegd van de "veiligheid" ? Daar moeten we toch ook iets over kwijt ... constructief bedoeld. Buiten het Sportpaleis liepen wel wat militairen rond, maar we vragen ons toch af wat die in hemels naam kunnen doen. Zoiets als "vogelverschrikkers", want aan een aanval met een rugzak, of andere tas, kunnen zij ook niets verhelpen. Er was wél "handtassen" controle ... maar die stonden zo'n kleine tien meter voorbij de inkom-deuren opgesteld. Feitelijk te ver dus, want iemand met zeer slechte bedoelingen zou in die 'neutrale' zone kunnen toeslaan !

"Klassiek" ontmoet "pop"

Want dat is toch steeds de stelling geweest van "de twee Jannen", Jan Vereecke en Jan Van Esbroeck, als ze project hebben opgestart in hun jonge jaren. Een vergelijking met "the Proms" in Engeland kan niet gemaakt worden, want helemaal op een andere leest geschoeid. We hebben niet kunnen achterhalen wie er het "Hospitality Center", en de andere ontvangstruimten, omriep dat de aanwezigen hun zitplaatsen moesten opzoeken. Tot vorig jaar was de nog Fred Int Panis, hoewel die in 2015 al in het zuiden van Spanje zat. In alle geval zochten we rond de klok van 20 uur onze zitjes al op, waarbij we ons gelukkig mochten prijzen, want net zoals de voorgaande jaren zeer goed. In zoverre zelfs dat we, toen we onze pers accreditatie ontvingen, we even dachten dat de ontvangst in het "Hospitality Center" dan toch zou plaatsvinden. Niet dus, hoewel we er wel in de onmiddellijke nabijheid van zaten. Dat "**the Night of the Proms**" ons toch wel aanspreekt bewijst het feit dat we er het voetbal voor lieten ! Inderdaad, want voor het eerst werd de openingsavond geprogrammeerd op een zaterdag ! In het leven moet men soms keuzes maken ... dit was er nu een ... of "the Proms" i.p.v. K.M.S.K. Deinze !

Il Novecento

Daar beginnen we mee. Het orkest stond opnieuw onder de kundige leiding van de Braziliaanse dirigente **Alexandra Arrieche**. Zij "traptten" om 20u35 de 32ste editie van "the Proms" op gang met "**The Rite of Spring**" (1/1), of de Lentewijding" van de Russische componist Igor Stravinsky, die dit revolutionaire werk voor het uitbreken van de eerste wereldoorlog schreef.

Geldt voor ballet en orkest en werd voor het eerst opgevoerd op 29 mei 1923. Uiteraard begeleidt het orkest **Il Novecento** alle performers gedurende het hele concert, maar we gaan niet chronologisch de "running order" doornemen. We blijven dus nog even bij "Il Novecento", waarbij voor hun tweede "solo" nummer Kobe Ilsen al zijn opwachting maakte ... over hem hebben we het, even, helemaal op het laatst.

"Walz from the Masquerade" (1/2) is een wals uit het muziekstuk 'Masquerade' van de Russische componist Aram Chatsjatoerjan, dat in première ging in Moskou op 21 juni 1941. Er was al vroeg wat sfeer in het Sportpaleis op te merken, maar die ebde al vlug weg ... tenzij **Il Novecento** "aan de bal" kwam. Zoals met de "**Ouverture van Carmen**" (1/7), een opera in drie bedrijven van de Fransman Georges Bizet, die voor de eerste maal werd opgevoerd op 3 maart 1875 in Parijs. En dan was er in het eerste bedrijf ook nog "**Capriccio Italien**" (1/13) van de Russische componist Pyotr Ilyich Tchaikovsky. Die is er trouwens (bijna) altijd bij op de "Proms". Het stuk werd in de eerste helft van het jaar 1880 door hem gecomponeerd. Minpuntje ... net als vorig jaar werd de geschiedenis van de compositie ingesproken via een video montage op de grote schermen ; destijds deed Carl Huybrechts dat "**live**". Toch opnieuw een beetje sfeer in "het Sportpaleis" ... maar daarmee werd de "klassieke" inbreng in het eerste bedrijf ook afgesloten.

Geen "klassiek" om de tweede helft aan te vangen, want het gold de soundtrack van de T.V. serie "**The Children from Game of Thrones**" (2/17). **Il Novecento** werd daar bijgestaan door het koor "Fine Fleur", dat nu ook weer terug van de partij was. Pakte in de eerste "time" uit met het nummer "**Faded**" (1/6) van de Noorse artiest Alan Walker. Het dateert van eind november 2015, wat dus feitelijk heel recent is. Het bekleedde op de hitlijsten trouwens een tijdje de nummer "1" plaats, eind 2015 - begin 2016. Dat "the adience" nochtans gekomen was om bepaalde artiesten te horen werd duidelijk bij het laatste klassieke stuk van **Il Novecento**. Het ging om de "**4th Symphony - presto**" (2/21) van Felix Mendelsshon, een Duitser die in 1809 in Hamburg werd geboren en al in zijn negenendertigste levensjaar overleed in Leipzig. Naargelang het nog al lange muziekstuk vorderde ... hoorde men het 'geroezemoes' in de zaal stilaan aanzwellen. Maar **Il Novecento** stak er toch alweer bovenuit, wat uiteraard ook de bedoeling is ... voor ons zeker niet gelaten, een paar mooie muziekstukken er bij zien we zeker zitten !

John Miles

Een certitude in **“The Night of The Proms”**, die zich telkenmale bewijst en zelfs overtreft. Heel veel treed hij niet aan, slechts tweemaal “solo” feitelijk. De eerste maal met **“Summertime”** (1/10), geaccompagneerd op de mond-harmonica door Antonio Serrano, waar we nog op terugkomen. We zijn er van overtuigd dat het overgrote deel van de ongeveer 12.000 aanwezigen niet wist dat het een aria is uit de opera “Porgy and Bess”, uit 1935, van George Gershwin. Na de “break”, in het midden van het tweede bedrijf, vertolkte John Miles zijn eigen nummer **“Music”** (2/24), dat dateert van 1976 en dus exact 40 jaar oud is. Bracht opnieuw sfeer in “het Sportpaleis”, want er waren toch wel ettelijke minder degelijke zaken bij.

Laura Tesoro

Of jong volk van eigen bodem. Van eigen stad zelfs, want in Antwerpen geboren. De 20-jarige mocht maar tweemaal aantreden, maar deed dat me verve en overtuiging. Eerst met **“Sorry”** (2/19) een cover van de Canadees Justin Bieber van eind oktober 2015, daarna met **“What's the pressure”** (2/29), waarmee ze op het Eurovisie songfestival 2016 in het Zweedse Stockholm ... België vertegenwoordigde en een verdienstelijke tiende plaats behaalde. Een song waaraan, o.a., Selah Sue nog aan meewerkte.

Tom Chaplin

We gaan het rijtje af in de volgorde van verdiensten, naar onze bescheiden mening. De Brit Tom Chaplin, de leadzanger van Keane, sloot het eerste gedeelte af, en maakte ook nog eens zijn opwachting in het tweede. Begon met een ode aan David Bowie met de cover van **“Life on Mars”** (1/14) uit 1973 . **“Quickstand”** (1/15) was het volgende, van zijn eigen hand trouwens, in samenwerking met Matt Hales, en zeer recent want gereleased eind augustus 2016 en het eerste nummer van zijn eerste studio album. Sloot dan voor de “break” af met **“Somewhere only we know”** (1/16) van de Britse band Keane, door hen geschreven en daterend van februari 2004. Nà de “interval”, waarbij we ons eerste “drankvoucher” ... bonneke dus gebruikten ... waar men aan de stand blijkbaar eerst niet wist wat doen ... zagen we Tom Chaplin terug met **“Everybody's changing”** (2/25) , ook een 'self made' nummer van Keane en daterend van mei 2003. Tom Chaplin kondigde daarna Natasha Bedingfield aan, die nog aan bod zal komen, iets wat de meeste artiesten trouwens deden in dat tweede bedrijf ... wat er met Kobe Ilsen dan wel gebeurd was weten we niet. 't Was in alle geval een goed initiatief !

Antonio Serrano

De Spaanse mond-harmonica speler stond in feite niet op het programma van de 32ste **“Night of The Proms”** ... en was evenmin aangekondigd tijdens de persconferentie van eind september 2016. Stond wél in de “N.O.T.P. Brochure”. Laten we stellen dat het een verrassings-act was, dit naar aanleiding van het overlijden van Toots Thielemans op 22 augustus 2016 j.l.. Hij begeleidde John Miles in het eerste 'bedrijf' bij **“Summertime”** (1/10), waarbij hij ook de spits afbeet, ... maar acteerde eerst solo met **“Rhapsody in Blue”** (1/9), ook al van de Amerikaanse componist George Gershwin. Dateert van begin 1924 en is niet alleen een stuk voor orkest en piano, op de “mondharmonica” gaat het dus ook. Bracht er wel slechts een deeltje van uit, want het origineel duurt ruim een kwartier ! Nog in het eerste deel dook hij ook op aan de zijde Gabriel Rios in **“Chan Chan”** (1/12). Kwam nog eens terug op het einde om Chaka Khan te begeleiden bij **“I feel for you”** (2/30). Wat hij gevoeld heeft ... ?

Time for Three

Is een Amerikaans klassiek geschoold strijktrio, samengesteld uit Nick Kendall (viool), Charles Yang (viool) en Ranaan Meyer (contrabas). Het is trouwens een traditie geworden dat er tijdens een uitgave van “the Proms” zo'n speciale act gepresenteerd wordt. Althans de laatste jaren toch. Er mag gesteld worden dat het telkens een hoogst merkwaardig succes werd, mogen we gewagen van een openbaring ? Spijtig genoeg sprak Time for Three ons niet echt aan. Gave kunstenaars, 'musiciens', dat wel maar de drie snaarinstrumenten tezamen klonken verward. We konden ook niet achterhalen wat **“Ogden”** (1/3) nu juist betekent ... weten wel dat het een plaats in de staat Utah is in V.S.. Het zal daar wel iets mee te maken hebben. **“Toxic”** (2/18), in de aanvang van het tweede deel, zal wel het nummer uit 2004 zijn van Britney Spears ... **“Free souls”** (2/22) was dan weer een hommage en herdenking aan de aanslagen in Parijs, een jaar eerder tijdens de première van de 31ste Night of The Proms. Ze stonden ook aan de zijde van Laura Tesoro bij **“Sorry”** (2/19) vlak daarop.

Digestief

Vooraleer de laatste artiesten aan te snijden. Ook dit jaar weer zorgden **“The Pretty Vanillas”** voor de backing ground, waarbij zanger Rob de Nijs het koor Fine Fleur begeleide bij **“Going Home”** (2/23) ... als we het goed hebben een oeuvre van de Bohemer Antonin Dvorak dat van het einde van de 19de eeuw dateert en als een klassiek stuk mag beschouwd worden. Mooi koor trouwens **“Fine Fleur”**, dat in 1995 speciaal voor **“the night of The Proms”** werd opgericht.

Gabriel Rios

Meningen, smaken ... en noem maar op ... verschillen van persoon tot persoon. Eerlijk gezegd, we hadden nog nooit van Gabriel Rios gehoord voor de persvoorstelling van de **“N.O.T.P.”** van eind september 2016. We hebben dan ook nooit de radio opstaan en we gaan blijkbaar ook niet mee met onze tijd, wat 'de muziek' betreft. Eerlijk gezegd, diepen we (ook) heel veel nostalgische herinneringen op wat het voetbal betreft. Gabriel Rios dus, van Puerto Ricaanse afkomst maar wordt ook in verband met ons land gebracht, waarschijnlijk omdat hij lang in Gent verbleef, waar hij ook studeerde.

Begon daarna aan een zangcarrière. **“On the night”** ... **“of the Proms”** maakte hij zijn opwachting met **“Gold”** (1/11), wellicht van hemzelf, waarmee hij in 2014 de belangrijkste MIA in de wacht sleepte, als hit van het jaar. Werd, daarna, begeleid door Antonio Serrano op de mondharmonica bij **“Chan Chan”** (1/12) een song van Company Segundo die dateert van midden september 1997. Maakte daarna nog éénmaal zijn opwachting met **“Broad daylight”** (2/28), ook van hem en daterend van begin februari 2006. Uiteraard zaten er vele fans van hem in het **“hoog geprezen Sportpaleis”**. Trad ook al op bij diverse festivals ... maar wij vonden, met alle respect **“the night of the Proms”** misschien wel wat te hoog gegrepen. In het Witte Paard in Blankenberge, b.v., zou hij dan zeker wel alle aandacht op zich kunnen trekken !

Chaka Khan

Werd met veel luister aangekondigd, en ook vele fans van haar zullen naar Antwerpen, en daarna naar Hasselt, zijn afgezakt om haar aan het werk te zien. De **“Queen of Funk”**, 63 jaar inmiddels ... van **“verjonging”** gesproken ... maakte maar éénmaal haar opwachting in het eerste deel met **“Diamonds are forever”** (1/8). Ze was getooid in het zwart-oranje, wat ons aan K.M.S.K. Deinze deed denken, ... maar de jurk was te bombastisch, eerder voor het Carnaval in Blankenberge. Op geen enkel moment kon haar 'performance' tippen aan het origineel van Shirley Bassey, die deze titelsong vertolkte in de gelijknamige James Bond film uit 1971. Om, wellicht, boven het symfonisch orkest uit te komen begon Chaka Khan meer te gillen dan te zingen, met alle gevolgen van dien. Om Sean Connery zijn kilt over zijn oren te doen trekken !

In het tweede deel kon de Amerikaanse ons toch ook niet overtuigen. Ze bracht nog **“Ain't nobody”** (2/27), uit 1983 van Hawk Lowinski en dat door Chaka Kahn destijds vertolkt werd met de band 'Rufus'. **“I feel for you”** (2/30), wij voelden niets maar Antonio Serrano was wel goed op zijn mond-harmonica. Het was **“a tribute”** aan de in april overleden 'Prince', die de song uitbracht in oktober 1984. Het is ook van zijn hand. Met **“I'm every woman”** (2/31) zaten we aan het eind van het programma. Is van Ashford & Simpson en dateert van 1978. Werd, later, ook uitgebracht door Whitney Houston, maar de versie van Chaka Khan is in een ander arrangement. Haar eerste solo nummer trouwens, nadat ze van Rufus was weggegaan. De nog jonge Whitney Houston zong toen in het achtergrondkoor. **“On the Night”** stelden we wel, **“dat kennen we”**, maar daar bleef het bij. Wij denken dat een symphonisch orkest met Chaka Khan niet samengaat. We stoelen daarbij op onze opzoeken op you tube !

Natasha Bedingfield

Die begon er al vroeg op de avond aan met **“Unwrtitten”** (1 /4) en **“Soulmate”** (1/5). **H**et eerste dateert van eind november 2004, waaraan ze mee aan schreef ... ook aan het tweede dat uitgebracht werd in juli 2007. Ook hier dezelfde bemerking ... wilde het blijkbaar te goed doen om boven **II Novecento** uit te komen, met alle gevolgen van dien ... ook zij begon te **“krijzen”**. En dan was er nog de mooie zwart outfit met de overweldigende decolleté ... enkele dagen nadat we ergens hadden gelezen dat de diepe uitsnijding niet meer **“in”** zou zijn. Daar beneden, op de parterre naast de catwalk, zal er wel het een en ander te zien zijn geweest.

Vermits het nog heel vroeg op de avond was ... moet Kobe Ilsen er ook van aangedaan zijn geweest, want die hebben we praktisch niet gehoord of gezien ! In het tweede bedrijf had Natasha toch wat anders

aangetrokken, bracht ook een eerbetoon aan Prince met **“Purple Rain”** (2/20), van hem en 'The Revolution' van eind september 1984. Hopelijk heeft Prince zich niet omgedraaid in zijn graf, want ook nu weer 'zong' Natasha niet ! En dan was er nog **“These words”** (2/26), we moeten het aangeven, daar werkte ze ook aan mee ... maar op de “N.O.T.P.” hetzelfde euvel, en vermits het op You Tube al niet echt overtuigend is om te beluisteren

All

De afsluiter (2/32) met alle artiesten en **“Can't stop the feeling”** van Justin Timberlake, soundtrack van de film “Trolls”. Hij werkte ook mee aan de song , die werd uitgebracht begin mei 2016 ... dus recent. De ene performer kwam hierbij als beter voor de dag dan de andere, net zoals tijdens het hele concert trouwens. Terwijl het na afloop weer file vorming was om het Hospitality Center te betreden, konden wij onze tweede “drankvoucher” nuttigen op de eerste verdieping, kant ingang. Waar we al vlug moesten opkrassen. Ook beneden ging men er met de “grove” borstel door en begon men de “parterre” al te ontruimen, want de volgende dag een ander optreden ... dat van de “Red Hot Chili Peppers”. We dienden zelfs op te letten dat we niet in de toiletten dienden te overnachten, want ook daar ging al vlug de boel dicht.

We verlieten het **“Sportpaleis hoog geprezen”** met een nostalgische herinnering aan de vorige **“Night of the Proms”**, die we bijgewoond hadden. Een rij voor ons, net voor de aanvang van het tweede deel, moesten daar enkele Nederlandse jonge meiden ook een nostalgisch gevoel hebben gehad ... “nou waar is Carl gebleven ?”. We hebben het in 't kort uitgelegd. Of ze zich **Kobe Ilsen** zullen herinneren durven we te betwijfelen. Een wanprestatie of was het een complete “off-day” ? Niet voor herhaling vatbaar ... waarom eens niet een van die kloeke vijftigers proberen, waarvan we u de namen niet hoeven te geven ... maar die planken-vast zijn !

Editie 2017

De data liggen al vast ... maar “de pers” zal wellicht ook dan niet van dichtbij bij het gebeuren betrokken worden ... het “Hospitality Center”. Immers de première is vastgesteld op woensdag 22 november 2017 om 20u30 ... in Hasselt ! Op donderdag 23, vrijdag 24 en zaterdag 25 november 2017 volgen dan de concerten in Antwerpen ... in het ... **“Hoog geprezen Sportpaleis”**

Marcel Dingemans